

Juledag

I begyndelsen var Ordet, og Ordet var hos Gud, og Ordet var Gud. Han var i begyndelsen hos Gud. Alt blev til ved ham, og uden ham blev intet til af det, som er. I ham var liv, og livet var menneskers lys. Og lyset skinner i mørket, og mørket greb det ikke.

Der kom et menneske, udsendt af Gud, hans navn var Johannes. Han kom for at aflægge vidnesbyrd, han skulle vidne om lyset, for at alle skulle komme til tro ved ham. Selv var han ikke lyset, men han skulle vidne om lyset.

Lyset, det sande lys, som oplyser ethvert menneske, var ved at komme til verden. Han var i verden, og verden var blevet til ved ham, og verden kendte ham ikke. Han kom til sit eget, og hans egne tog ikke imod ham. Men alle dem, der tog imod ham, gav han ret til at blive Guds børn, dem, der tror på hans navn; de er ikke født af blod, ikke af køds vilje, ikke af mands vilje, men af Gud.

Og Ordet blev kød og tog bolig iblandt os, og vi så hans herlighed, en herlighed, som den Enbårne har den fra Faderen, fuld af nåde og sandhed.

Joh 1,1-14

Lyset vinder altid over mørket

MOGENS G JENSEN

Tanken

Julen har altid handlet om lyset. Det gjorde den dengang, den var en romersk fest. Senere blev den overtaget af kristendommen som fejringen af Jesu fødsel. Julen ligger på den tid af året, hvor dagene begynder at blive længere, og lyset vender tilbage, og denne overgang blev fejret af mange kulturer uafhængigt af Jesu fødsel. Med Jesu fødsel får julen en helt ny betydning, for nu handler den ikke længere blot om årets rytme, men om Guds historie med sit menneske.

Troen

Der findes noget, som hedder Mehrabians lov. Den handler om kommunikation, og den siger, at al kommunikation består af 55 % kropssprog, 38 % nonverbal kommunikation og kun 7 % ord. Kun 7% ord. Det skal jo nok passe, når vi mennesker kommunikerer med hinanden. Men da Gud skulle kommunikere med os mennesker, sendte han Ordet, som vi hører om her i Johannes'

juleevangelium. Men vi skal lægge mærke til, at hans ord ikke bare forblev ord, men blev kød og fik menneskeskikkelse. Ord er vejen til et andet menneske. Vi kender det fra situationer, hvor vi gerne vil nå ind til et andet menneske. Men hvis det andet menneske ikke vil svare på det, vi siger, er kommunikationen afbrudt. Ganske det samme gælder Ordet med stort O, Guds Ord. I begyndelsen var Ordet, og Ordet var hos Gud.

For en del år siden udkom der en bog, der hedder 'Gud er ordløs'. Og ligeledes for en del år siden var det meget populært at sige 'Forkynd evangeliet – om nødvendigt med Ord.' Begge dele udtrykker en foragt for ordet, som om det skulle være noget sekundært. Som om ord bare er ord og er noget mindreværdigt.

Men sådan forholder det sig ikke med Gud og hans Ord. Hvis det virkelig var sandt, som titlen på bogen lød: 'Gud er ordløs', så ville vi ikke vide noget om Gud overhovedet. Så ville vi ikke vide, om han var venlig stemt over for os, eller om han var fjendtlig stemt over for os. Påstanden er heldigvis usand og tillige ubibelsk. Vores juleevangelium til i dag siger det, så det ikke er til at tage fejl af. 'I begyndelsen var Ordet, og Ordet var hos Gud, og Ordet var Gud.' Ja, Gud være lovet, at han ikke er ordløs, men at hans Ord har været fra begyndelsen. Før vi lærte at tale, talte Gud til os. Og så graver evangelisten et spadestik dybere og siger nu, at Ordet er en person. 'Han var i begyndelsen hos Gud. Alt blev til ved ham, og uden ham blev intet til af alt det, som er. I ham var liv og livet var menneskers lys.'

Guds ord inkarnerer sig. Guds ord bliver menneske i Jesus Kristus og bliver som en af os. Det Guds ord, som var i begyndelsen, er en person. Og denne person har også et navn. Han hedder Jesus Kristus. Jo, Gud er en Gud, som taler. Hans ord, som er Kristus, lød ved skabelsen og lød op igennem Det Gamle Testamente gennem profeter og præster. Men alligevel greb jøderne ikke lyset fra Gud, og 'han kom til sit eget, og hans egne tog ikke imod ham.' Derfor gjorde Gud en helt ny begyndelse. Som forfatteren til Hebræerbrevet skriver, så har Gud: 'Mangfoldige gange og på mangfoldige måder talt til fædrene gennem profeterne, men nu ved dages ende har han talt til os gennem sin søn ...' (Hebr. 1,1) Gud vil høres, koste hvad det vil.

Der er en asymmetri mellem lyset og mørket. De står ikke lige side om side. Lyset overtrumfer altid mørket. For jo stærkere mørket er, jo klarere skinner lyset i mørket. Mørket får aldrig bugt med lyset. Det vinder altid til sidst. For på et eller andet tidspunkt må mørket give op over for lyset. Der, hvor lyset er, må mørket altid vige tilbage. Det er aldrig sådan, at hvor mørket er rigtig stærkt, der

kan lyset ikke komme til. Selv i det mørkeste mørke kan et lille stearinlys oplyse det store mørke.

‘Lyset, det sande lys, som oplyser ethvert menneske, var ved at komme til verden.’

Hvis du har set Rembrandts billede ‘Den hellige familie’, har du måske lagt mærke til, at der slet intet lys er fra nogen lyskilde. Der hænger ingen lampe i loftet, og der er heller ingen af de tilstedeværende, der holder noget stearinlys i hånden. Derimod stammer alt lys fra det lille barns ansigt. Det barn er verdens lys. Han er menneskenes lys. Han er lyset, der skinner i mørket.

Udfordringen

Har du lagt mærke til det lys, der bliver åbenbaret fra himlen i denne jul?

Hvad betyder det for dig lige nu, at lyset altid vinder over mørket?